

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

บันทึกของคริสตชนลาวอาวโสเรื่อง “ข้าวปะเล็ด”

ข้าวประเสริฐของพระเยซูได้เข้ามาสู่ประเทศลาวในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1902 อาจารย์ผู้นำข้าวประเสริฐมาในตอนแรกคืออาจารย์กงเต็ค กับภรรยา และน้องชายของท่านนั่นเอง ก็รวมเป็นสามคน เมื่อพวกอาจารย์ได้มาถึงประเทศลาวแล้วก็ได้มาตั้งอยู่ที่เมืองสองคอน แขวงสุวรรณเขต เพราะว่าในสมัยนั้นประเทศลาวเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส ดังนั้นอาจารย์ที่นำข้าวประเสริฐมานั้นจึงเป็นอาจารย์ที่มาจากประเทศสวิต เพราะฝรั่งเศสกับสวิตนั้นมีชายแดนติดต่อกัน ฉะนั้นพวกอาจารย์ชุดนี้จึงได้เรียกว่า “สวิตฟรังแฆ” เมื่ออาจารย์ทั้งสามคนนี้มาถึงประเทศลาวแล้วก็ได้เรียนภาษาลาว และเมื่อเป็นภาษาลาวแล้วจึงได้ประกาศข้าวประเสริฐแก่คนลาว ต่อมาจึงได้มีคนลาวเข้ารับเชื่อ ผู้แรกมีชื่อว่า นายอินทิดราช พร้อมครอบครัว และก็มีครอบครัวของเท้าคำ และก็มีเพิ่มเข้ามาอีกเรื่อยๆ

เมื่อพวกท่านดำเนินอยู่ได้ประมาณ 5 ปีผ่านไป มาตามกงเต็คก็ได้เกิดลูกชายคนหนึ่ง แต่เมื่อลูกชายของท่านอายุได้ 3 เดือนแล้ว ก็มีพี่น้องคนลาวทั้งคริสเตียนและชาวพุทธ ได้เกิดพายุฮิวาคโรค ในเวลานั้นคนลาวได้ล้มตายเป็นจำนวนมากจนไม่มีผู้ฝังกันตามธรรมดา เพราะว่าคนในสมัยนั้นเมื่อโรคระบาดเกิดขึ้นที่ใดเขาก็ย้ายหมู่บ้านหนี เมื่อเห็นว่ามิพี่น้องเป็นดังนั้น พวกอาจารย์จึงได้ไปช่วยเหลือพี่น้องเก็บศพเหล่านั้น แต่เมื่อท่านทั้งสองแสดงความรักพี่น้องดังนั้นแล้ว โรคฮิวา ก็ได้ติดต่อมาถึงท่านทั้งสอง จึงต้องลาโลกไปในปี 1907 จึงได้ทิ้งลูกน้อยไว้กับอา หรือน้องชายของอาจารย์กงเต็คนั่นเอง เมื่อเป็นดังนั้นแล้ว อาจึงได้พาหลานน้อยขึ้นมายู่นครเวียงจันทน์ และก็พากลับไปยังประเทศสวิต และได้ตั้งชื่อว่า กงเต็คที่ 2 และต่อมาองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ได้ใช้ผู้รับใช้ของพระองค์มาอีกเป็นคู่ที่ 2 อาจารย์คู่นี้มีชื่อว่า แมรี พร้อมด้วยภรรยาของท่าน สองท่านได้สืบต่องานของพระเจ้าอยู่ที่เมืองสองคอนอีก ในที่ๆ อาจารย์กงเต็คและภรรยาได้ลาโลกไปนั้น

ดังนั้นเมื่อพูดถึงความเชื่อของคนลาว ก็ไม่ค่อยจะมากขึ้นเท่าใดนัก เพราะว่าเขาเห็นว่าผู้รับใช้พระเจ้าก็ยังคงตายเป็นเหมือนกัน ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้คนลาวถอยหลังออกจากความเชื่อก็มี ต่อมาไม่นาน ภรรยาของท่านอาจารย์แมรีก็ได้ลาโลกไปอีกเป็นคนที่ 3 และได้ฝังศพไว้ที่เดียวกับอาจารย์กงเต็คและภรณานั่น เมื่ออาจารย์แมรีเห็นว่าภรรยาได้ลาโลกไปโดยไม่มีลูก อาจารย์จึงได้กลับไปยังประเทศสวิต อีก และอีกไม่นาน พระเจ้าจึงได้ส่งผู้รับใช้ของพระองค์มาอีกเป็นคู่ที่ 3 อาจารย์คู่นี้มีชื่อว่า วิดแน พร้อมด้วยภรรยา มารับใช้ในเมืองสองคอนอีก แต่สำหรับอาจารย์คนนี้ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับท่าน แต่พอครบกำหนดท่านก็เดินทางกลับประเทศของท่านด้วยดี

ด้วยความยินดี พระเจ้าจึงได้ใช้ผู้รับใช้ของพระองค์มาอีก ซึ่งท่านอาจารย์คู่นี้มีชื่อว่า โอเคตา อาจารย์คู่นี้ยังเป็น โสคอยู่ ยังไม่ได้แต่งงาน ดังนั้นจึงมีเวลามากในการประกาศเรื่องของพระเจ้า เพราะใน

เวลานั้นก็มีคนเข้ามาซื้อพระเยซูเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และต่อมาอาจารย์จึงได้กลับไปยังประเทศ และได้แต่งงานกับผู้หญิงที่พระเจ้าได้ประทานให้ และได้พากันกลับประเทศลาวอีกครั้งเป็นครั้งที่สอง เมื่ออาจารย์กับภรรยาเดินทางมาถึงเมืองสองคอนพวกที่น้องก็ยินดี เพราะเห็นว่าอาจารย์มีผู้ช่วย เมื่ออาจารย์พูดภาษาลาวเป็นแล้วท่านทั้งสองได้ปรณนิบัติพระเจ้าอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยเพราะอาจารย์ไม่มีลูก แต่ต่อไปประมาณ 4-5 ปี ภรรยาของอาจารย์โอเดตาที่ต้องลาโลกไปอีกเป็นรายที่ 4 หลุมฝังศพของพวกท่านยังมีอยู่ที่คริสตจักรสองคอนจนถึงทุกวันนี้ เมื่อมาตามโอเดตาโลกไปแล้ว อาจารย์โอเดตาได้เดินทางกลับประเทศสวิส อีก อยู่ประมาณสองปี อาจารย์ได้แต่งงานกับคนใหม่อีก อาจารย์โอเดตาภรรยา ได้เดินทางกลับมาประเทศลาวอีกครั้งที่สาม และมีนางสาวผู้หนึ่งมาด้วย นางสาวผู้นี้มีชื่อว่า มาลีเดอฟู นางสาวผู้นี้เป็นหมอ เรียนจบมาจากประเทศสวิส เมื่อนางเรียนภาษาลาวเป็นแล้ว นางได้ทำการพยาบาลบำบัดผู้เจ็บป่วยได้หลายคน และก็มีหลายคนได้ยื่นข่าวประเสริฐด้วยนางผู้นี้ และนางยังได้รับเอาเด็กน้อยที่แม่ของเขายายมาเลี้ยงเป็นลูก 10 กว่าคน ส่วนอาจารย์โอเดตาภรรยาคนที่สองก็ไม่มีลูก จนอาจารย์มีอายุได้ 70 ปี ภรรยามีอายุ 50 ปี แต่บังเอิญพระเจ้าได้ประทานให้มาตามตั้งครรภ์และประสูติบุตรชายคนหนึ่ง ชื่อว่าคามิเยียน แต่เด็กน้อยผู้นี้ได้เติบโตขึ้นด้วยความสบาย เมื่อเด็กน้อยอายุได้ 3 ขวบ ก็เป็นโรคคอตีบ จึงได้ลาโลกไปอยู่กับพระเจ้า และได้ฝังศพไว้กับภรรยาคนแรกของอาจารย์ ต่อมาเมื่ออาจารย์คนใหม่มาเพิ่มอีก มีชื่อว่าอาจารย์บูแซ กับภรรยา อาจารย์ผู้นี้ได้ไปตั้งคริสตจักรอยู่ที่เมืองแก๊งกอก แขวงสุวรรณเขต และมีอาจารย์บาสังพร้อมภรรยาได้มาอีก และอาจารย์ผู้นี้ได้ไปตั้งคริสตจักรที่บ้านเล่า ต่อมาเมื่ออาจารย์โรซาพร้อมภรรยา ได้ไปตั้งคริสตจักรอยู่สุวรรณเขต และต่อมาเมื่ออาจารย์คริสเตล พร้อมภรรยา ได้ไปตั้งคริสตจักรอยู่เมืองท่าแขกแขวงคำม่วน ต่อมาเมื่ออาจารย์เฟลิก ไปตั้งคริสตจักรอยู่เมืองปาดเซ แขวงจำปาสัก และยังมีคริสตจักรเล็กๆเกิดขึ้นอีกหลายแห่ง คือ คริสตจักรหนองบัว คริสตจักรนาคำ คริสตจักรเซบั้งนวน คริสตจักรปากช่อง คริสตจักรกองยงก คริสตจักรหนองอิง คริสตจักรคองหนองขุ่ม คริสตจักรปึงสิมา คริสตจักรคำซัน คริสตจักรโพธิชัยใหญ่ คริสตจักรโพธิชัยน้อย คริสตจักรคองฟง คริสตจักรนาแดง คริสตจักรคองไพรวัน คริสตจักรแก้งแงว คริสตจักรปึงน้อย คริสตจักรทั้งหมดนี้เป็นคริสตจักรภาคกลางซึ่งขึ้นกับสุวรรณเขต ส่วนภาคใต้มีคริสตจักรที่ขึ้นกับแขวงจำปาสัก คือ คริสตจักรบ้านจอง คริสตจักรหลัก30 คริสตจักรหลัก29 คริสตจักรพ้อเขม ส่วนคริสตจักรภาคเหนือคณะซีเอ็มเอเป็นผู้ตั้งขึ้นในปี 1929 จึงมีชื่อว่าคริสตจักรข่าวประเสริฐภาคเหนือ แต่ว่าเมื่อคณะซีเอ็มเอจะเข้ามาตั้ง คริสตจักรทางภาคเหนือนั้น ก็ได้เข้ามาติดต่อกับคริสตจักรข่าวประเสริฐเสียก่อน คือคณะมิสซังอีแวนเจอลิคอล เมื่อคณะมิสซังอีแวนเจอลิคอลอนุมัติแล้ว จึงได้ตั้งคริสตจักรขึ้นที่นครเวียงจันทน์ เฉพาะคริสตจักรภาคเหนือที่อยู่ในแขวง ได้แก่ แขวงไชยบุรี คริสตจักรแขวงหลวงพระบาง คริสตจักรเชียงขวาง รวมสมาชิกภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้มีประมาณ 87,520 คน ส่วนอาจารย์ที่ปฏิบัติงานของพระเจ้าในปัจจุบันมีแค่คนลาวเท่านั้น ประวัติฉบับนี้ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ เป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น

ผู้แต่งประวัติ : คำเผ็ง แก้วบุตราวาส

ภาคผนวก ข.

รายงานเรื่อง “ลาวปฏิเสธข้อกล่าวหาละเมิดสิทธิมนุษยชน” (Laos rejects human rights abuse charges)

ที่มา : สถานีวิทยุแห่งชาติ, เวียงจันทน์, 1200 gmt, 22 กันยายน 2000

บทวิเคราะห์จั่วหัวว่า “สิทธิมนุษยชนไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การคงอยู่หรือการพัฒนาของประเทศใดประเทศหนึ่ง” (Human rights do not depend on the existence or development of any particular nation) ออกอากาศโดยสถานีวิทยุแห่งชาติลาวเมื่อวันที่ 22 กันยายน อ้างถึงรายงานเรื่อง “การปราบปรามนักศึกษาที่เดินขบวนประท้วงในเวียงจันทน์” “ชาวม้งสัญชาติอเมริกันที่หายตัวไปเมื่อปีที่แล้ว” และ “การจับกุมมิชชันนารีชาวต่างชาติในข้อหาฝ่าฝืนกฎหมายลาว” ถูกนำเสนออย่างต่อเนื่องสถานีวิทยุ Free Asia radio และในหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ของไทย ได้เผยแพร่บทความระบุว่าพรรคคอมมิวนิสต์ลาวเป็นกลุ่มเผด็จการซึ่งไม่เคารพในสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย การหมิ่นประมาทและกล่าวร้ายเช่นนี้ไม่สามารถยอมรับได้เนื่องจากขัดแย้งกับพฤติกรรมที่แท้จริงและนโยบายของพรรค

พวกเรายอมรับความจริงที่ว่าทุกชาติยึดมั่นในประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน และสันติภาพหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พวกเราทราบว่าสภาพความเป็นอยู่และระดับการพัฒนาของแต่ละประเทศเป็นชะตากรรมของมนุษยชาติ และด้วยเหตุผลนี้ทุกประเทศรวมทั้งลาวกำลังพยายามที่จะส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและรักษาสันติภาพและความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยปกติคนทั่วไปจะเข้าใจว่าประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนหมายถึงสิทธิส่วนบุคคลที่จะมีชีวิตปกติ และความเป็นอยู่ที่ดี และความมั่งคั่งของประเทศ ไม่ควรมีใครถูกบังคับให้ยอมรับหรือปฏิบัติตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนที่กำหนดโดยต่างชาติซึ่งไม่เข้ากับสภาพแวดล้อม และลักษณะเด่นของประเทศ

ลาวเป็นรัฐอธิปไตย และชาวลาวเป็นเจ้าของชะตากรรมของตนเอง ไม่ใช่ทาสของต่างชาติ ดังนั้นสิทธิมนุษยชนได้ถูกรวมเข้ากับสิทธิพื้นฐานของประชาชนลาวซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ของประเทศแล้ว ประชาชนในประเทศต่างกันย่อมมีวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภาษาที่ต่างกัน เช่นเดียวกับแนวคิดสิทธิมนุษยชน สิ่งเหล่านี้อธิบายลักษณะเด่นที่เกิดมาจากประวัติศาสตร์ที่ยาวนานระหว่างสองอารยธรรมคือซีกโลกตะวันตกและตะวันออก และด้วยเหตุผลนี้ สามารถพูดได้ว่า สิทธิมนุษยชนไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การคงอยู่หรือการพัฒนาของประเทศใดประเทศหนึ่ง

รัฐบาลลาวได้ส่งเสริมนโยบายสิทธิมนุษยชนอย่างถูกต้อง ดังที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยไม่คำนึงถึงชนเผ่า สีดวง และชาติพันธุ์ ประชาชนทุกคนเท่าเทียมกันตามกฎหมาย และรัฐยังได้

ส่งเสริมนโยบายการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความเท่าเทียมระหว่างชนเผ่าต่างๆ และห้าม
 ทุกการอันจะเป็นการสร้างความเป็นปรองดองกันในประเทศ นโยบายนี้ตรงกับความต้องการของ
 ประชาชนที่จะอาศัยอยู่และหาเลี้ยงชีพภายใต้บรรยากาศแห่งสันติภาพและเสรีภาพ ดังนั้นสิทธิของ
 บุคคลและเสรีภาพจึงไม่สามารถอนุญาตให้อยู่เหนือสันติภาพของสังคมและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 หรือเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าของสังคม สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลจะต้องไม่ละเมิดสิทธิของ
 ผู้อื่น ประชาชนต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศ ด้วยเหตุนี้สิทธิพื้นฐานและเสรีภาพของพวกเขาจึง
 ถูกรับประกัน สิทธิมนุษยชนจะต้องไม่เห็นแก่ตัว ผลประโยชน์ของประเทศชาติต้องมาก่อนประโยชน์
 ส่วนตัว ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้ละเมิดสิทธิของผู้อื่นหรือประเทศอื่น ผู้ที่ทำลายความสงบสุขหรือ
 ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมและผลประโยชน์ของประเทศชาติจะต้องถูกลงโทษในทุกที่ รวมทั้ง
 ในประเทศที่พัฒนาแล้วด้วย ข้อกล่าวหาของ Free Asia radio และหนังสือพิมพ์ไทยบางฉบับที่ว่าพรรค
 ประชาชนปฏิวัติลาว (LPRP) เป็นเผด็จการซึ่งไม่เคารพในประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนนั้นไม่มี
 อะไร แต่เกิดจากจิตสำนึกอันเลวร้ายของผู้ที่ไม่ชอบประเทศ สปป.ลาว

ที่มา : Hmong Universe Inc , Laos rejects human rights abuse charges , <http://www.hmonguniverse.com/news68.html> [02/04/02]

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามเรื่องเสรีภาพทางศาสนาของคริสตชนในประเทศลาว

แบบสอบถาม

เรื่อง สิทธิมนุษยชนในประเทศ สปป.ลาว : กรณีศึกษาเสรีภาพทางศาสนาของคริสตชนนิกาย
โปรเตสแตนต์ระหว่าง ค.ศ.1975 – 2000

Human Rights in PDR.Lao : Case Study of Religious Freedom of Protesttants between
1975 – 2000

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงเสรีภาพทางศาสนาของคริสตชนนิกายโปรเตสแตนต์ในประเทศลาวตั้งแต่
ปี ค.ศ. 1975 - 2000 โดยพิจารณาจากหลักการพื้นฐานด้านสิทธิมนุษยชน เรื่องเสรีภาพทาง
ศาสนาและความเชื่อ อันเป็นที่ยอมรับกันตามหลักการสากลใน “ปฏิญญาว่าด้วยการกำจัด
การไม่ผ่อนปรนและการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบบนพื้นฐานทางศาสนาหรือความเชื่อ
:2524” ขององค์การสหประชาชาติ เป็นเกณฑ์
2. เพื่อวิเคราะห์เสรีภาพทางศาสนาของคริสเตียนในประเทศลาว ภายใต้ข้อจำกัด เหตุผล
และ บริบททางประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศลาว
เอง รวมทั้งผลกระทบจากปัจจัยภายนอก โดยใช้กรอบแนวคิดสิทธิมนุษยชนที่หลากหลาย
เพื่อทำความเข้าใจปัญหาสิทธิมนุษยชนในประเทศลาว

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

หน่วยงาน / ตำแหน่ง.....

วัน / เวลาที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

หมายเหตุ.....

คำถามมีทั้งหมด 10 ตอน ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถเลือกตอบหรือไม่ตอบข้อใดก็ได้ตามความสมัครใจ

ตอนที่ 1. การนมัสการหรือการขุมนุมซึ่งเกี่ยวข้องกับศาสนาหรือความเชื่อ และการก่อตั้งหรือทำนุบำรุงอาคารสถานที่สำหรับเป้าหมายเหล่านี้

1.1 โดยปกติแล้วคริสตจักรในประเทศลาวจะมีการนมัสการวันใดบ้าง เวลาไหน

.....

.....

.....

1.2 ในระหว่างปี ค.ศ. 1975 – 2000 คริสตชนในประเทศลาวสามารถนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์และวันสำคัญทางศาสนาได้อย่างสม่ำเสมอหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

1.3 นอกเหนือจากการนมัสการที่โบสถ์แล้ว มีการพบปะกันที่อื่นหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

1.4 ในระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 รัฐบาลลาวเคยออกกฎหมาย หรือระเบียบเพื่อควบคุมการนมัสการพระเจ้าหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

1.5 ในการประกอบศาสนพิธีอื่นๆนอกเหนือจากการนมัสการปกติ เช่น งานแต่งงาน งานศพ ฯลฯ ต้องทำอย่างไร และสามารถทำได้เต็มที่หรือไม่

.....

.....

.....

1.6 ในปัจจุบันมีคริสตจักรที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการกี่แห่ง ในเวียงจันทน์ / ทั้งประเทศ

.....

.....

.....

1.7 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 การจัดตั้งคริสตจักร อย่างถูกต้องตามกฎหมายสามารถทำได้หรือไม่
ถ้าทำได้ มีวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

1.8 สิทธิในการครอบครอง เป็นเจ้าของคริสตจักร รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์ต่างๆในคริสตจักร เป็น
ของใคร

.....

.....

.....

1.9 การทำกิจกรรมต่างๆทางศาสนาภายในขอบเขตของคริสตจักรสามารถทำได้เต็มที่หรือไม่ /
อย่างไร

.....

.....

.....

1.10 รัฐบาลเคยออกกฎหมาย หรือระเบียบเพื่อแทรกแซงหรือควบคุมการใช้คริสตจักรหรือไม่
อย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 2. การก่อตั้งหรือทำนุบำรุงสถาบันทางการกุศลหรือการบรรเทาทุกข์

2.1 ในประเทศลาวมีหน่วยงานทางการกุศลอื่นๆในสังกัดคริสตจักรข่าวประเสริฐหรือไม่ (เช่น
โรงเรียน โรงพยาบาล) ถ้ามี มีกี่หน่วยงาน หน่วยงานอะไรบ้าง / ถ้าไม่มี เหตุใดถึงไม่มี

.....

.....

.....

2.2 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 การขออนุญาตจัดตั้งหน่วยงานหรือองค์กรทางการกุศลของคริสเตียนสามารถทำได้หรือไม่ ถ้าสามารถทำได้มีขั้นตอนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2.3 คริสตจักรในประเทศลาวสามารถรวมตัวกันจัดตั้งเป็นคณะหรือสมาคมอย่างถูกกฎหมายได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2.4 ระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 รัฐบาลลาวเคยออกกฎหมายหรือระเบียบควบคุมการดำเนินงานขององค์กรต่างๆ ในสังกัดคริสตจักรข่าวประเสริฐหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 3. การผลิต ครอบครอง และใช้อุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นซึ่งเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมหรือธรรมเนียมของศาสนาหรือความเชื่อ

3.1 คริสตจักรนำอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการนมัสการและพิธีกรรมต่างๆ มาจากไหน

.....

.....

.....

3.2 มีการจำกัดการผลิต หรือใช้อุปกรณ์ในการนมัสการ (เช่น หนังสือเพลง พระคัมภีร์) หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3.3 สิทธิในการครอบครองวัสดุอุปกรณ์ต่างๆของคริสตจักรเป็นของใคร และเคยถูกแทรกแซงจากภาครัฐหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 4. การเขียน แลกจ่าย และเผยแพร่สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้

4.1 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 มีการจัดพิมพ์ หนังสือพิมพ์ วารสาร หรือสิ่งพิมพ์ต่างๆของคริสเตียนหรือไม่ ถ้ามี มีกี่ฉบับ / ถ้าไม่มี เหตุใดถึงไม่มี

.....

.....

.....

4.2 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 เคยมีหนังสือของคริสเตียนทั้งภาษาลาวและภาษาต่างประเทศวางจำหน่ายหรือไม่ ถ้าไม่มี หรือมีเพียงจำนวนน้อย เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

4.3 สามารถผลิตและแจกใบปลิวเผยแพร่ศาสนาได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ตอนที่ 5. การสอนศาสนาหรือความเชื่อในสถานที่ที่เหมาะสมกับเป้าหมายเหล่านี้

5.1 คริสเตียนสามารถทำการประกาศหรือสอนเกี่ยวกับหลักความเชื่อ "ใน" คริสตจักรได้อย่างอิสระมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.2 คริสเตียนสามารถทำการประกาศหรือสอนเกี่ยวกับหลักความเชื่อ "นอก" คริสตจักรได้อย่างอิสระมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 6. การขอและการรับบริจาคเงินหรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งบุคคลหรือสถาบันต่าง ๆ ให้ความสมัครใจ

6.1 คริสตจักรสามารถขอรับบริจาคเงินจากสมาชิกของคริสตจักรได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

6.2 ระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 คริสตจักรสามารถรับเงินหรือความช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ ได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 7. การฝึก แต่งตั้ง เลือกตั้ง หรือสืบทอดตำแหน่งของผู้นำที่เหมาะสมตามข้อกำหนดและมาตรฐานต่าง ๆ ของศาสนาหรือความเชื่อนั้น ๆ

7.1 มีโรงเรียนหรือวิทยาลัยพระคริสตธรรมในประเทศลาวได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

7.2 สามารถจัดอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับคริสตศาสนาได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

7.3 การเลือกและแต่งตั้งผู้นำของคริสตจักรทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศอย่างไร เคยถูกแทรกแซงจากหน่วยงานอื่นๆนอกคริสตจักรหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 8. การรักษาวันหยุดและการเฉลิมฉลองวันหยุดและพิธีต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาหรือความเชื่อของบุคคลนั้น ๆ

8.1 หน่วยงานของคริสเตียนต่าง ๆ สามารถกำหนดวันหยุดตามวันสำคัญของศาสนาคริสต์ได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

8.2 การเฉลิมฉลองในวันสำคัญทางศาสนา เช่นวันคริสมาส สามารถทำได้อย่างเต็มที่หรือไม่ อย่างไร ทั้งภายใน และนอกคริสตจักร

.....

.....

.....

8.3 คริสเตียนที่เป็นลูกจ้างของหน่วยงานอื่นๆที่ไม่ใช่ของคริสเตียนสามารถหยุดในวันสำคัญทางศาสนาคริสต์ ได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 9. การก่อตั้งและทำนุบำรุงการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือชุมชนต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อในระดับชาติและนานาชาติ

9.1 ระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 คริสเตียนในประเทศลาวสามารถรวบรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมทางศาสนา เช่น การศึกษาพระคัมภีร์ สัมผัสการพระเจ้า ในสถานที่ต่างๆทั้งในและนอกคริสตจักร ได้อย่างเสรี มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

9.2 คริสตจักรข่าวประเสริฐมีการจัดประชุมผู้นำคริสตจักรต่างๆในสังกัดทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

9.3 การติดต่อสื่อสารระหว่างคริสตชนและคริสตจักรต่างๆในประเทศลาว ส่วนใหญ่ใช้วิธีการใด เพราะเหตุใด และสามารถทำได้อย่างเสรีหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

9.4 คริสตจักรในประเทศลาว มีเสรีภาพมากน้อยเพียงใดในการติดต่อกับคริสตจักรหรือองค์กรของคริสเตียนในต่างประเทศ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 10. ความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์

10.1 ท่านคิดว่าในระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 คริสตชนในประเทศลาวมีเสรีภาพมากน้อยเพียงใด ทั้งในด้านการดำเนินกิจกรรมทางศาสนาและด้านสังคมอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10.2 ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้รัฐบาลต้องจำกัดเสรีภาพทางศาสนาของคริสตชนในประเทศลาว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10.3 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านต่างๆของประเทศลาว เช่น ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สังคม การเมือง และเศรษฐกิจ มีผลต่อการจำกัดเสรีภาพของคริสตชนในประเทศลาวหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10.4 ท่านมีข้อเสนอแนะหรือทางออกเกี่ยวกับปัญหานี้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

ภาคผนวก ง.

บันทึกการสัมภาษณ์ เรื่อง

เสรีภาพทางศาสนาของคริสตชนนิกายโปรเตสแตนต์ในประเทศ สปป.ลาว

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง สิทธิมนุษยชนในประเทศ สปป.ลาว : กรณีศึกษาเสรีภาพทางศาสนาของคริสตชนนิกายโปรเตสแตนต์ระหว่าง ค.ศ.1975 – 2000

Human Rights in PDR.Lao : Case Study of Religious Freedom of Protestants between 1975 – 2000

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงเสรีภาพทางศาสนาของคริสตชนนิกายโปรเตสแตนต์ในประเทศลาวตั้งแต่ปี ค.ศ. 1975 - 2000 โดยพิจารณาจากหลักการพื้นฐานด้านสิทธิมนุษยชน เรื่องเสรีภาพทางศาสนาและความเชื่อ อันเป็นที่ยอมรับกันตามหลักการสากลใน “ปฏิญญาว่าด้วยการจัดการไม่ผ่อนปรนและการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบบนพื้นฐานทางศาสนาหรือความเชื่อ:2524” ขององค์การสหประชาชาติ เป็นเกณฑ์
2. เพื่อวิเคราะห์เสรีภาพทางศาสนาของคริสเตียนในประเทศลาว ภายใต้ข้อจำกัด เหตุผล และ บริบททางประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศลาวเอง รวมทั้งผลกระทบจากปัจจัยภายนอก โดยใช้กรอบแนวคิดสิทธิมนุษยชนที่หลากหลายเพื่อทำความเข้าใจปัญหาสิทธิมนุษยชนในประเทศลาว

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์..... -

หน่วยงาน / ตำแหน่ง..... -

วัน / เวลาที่สัมภาษณ์ วันที่ 12 เมษายน 2546 เวลา 14.00 - 16.00 น.

สถานที่สัมภาษณ์ สำนักงานคริสตจักรข่าวประเสริฐแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ประสงค์ให้ระบุชื่อและตำแหน่งในรายงานการวิจัย

คำถามมีทั้งหมด 10 ตอน ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถเลือกตอบหรือไม่ตอบข้อใดก็ได้ตามความสนใจ

ตอนที่ 1. การนมัสการหรือการทูลนมัสซึ่งเกี่ยวข้องกับศาสนาหรือความเชื่อ และการก่อตั้งหรือทำนุบำรุงอาคารสถานที่สำหรับเป้าหมายเหล่านี้

1.1 โดยปกติแล้วคริสตจักรในประเทศลาวจะมีการนมัสการวันใดบ้าง เวลาไหน

วันอาทิตย์ เหมือนประเทศไทย นอกจากวันอาทิตย์ ที่เวียงจันทน์ก็มีคืนวันพฤหัสบดี ทุกครั้ง และวันเสาร์ด้วย แต่เป็นเฉพาะเพื่ออธิษฐานสำหรับปัญหา ส่วนนอกเวียงจันทน์บางเขตก็เอาวันพุธ บางเขตก็เอาวันพฤหัสบดี แล้วแต่ แต่เกือบทุกคริสตจักรก็จะมีอาทิตย์ละ 2 วันเป็นอย่างน้อย นอกจากนั้นก็ยังมีแบบเซลล์กรู๊ปด้วย เป็นการนมัสการตามบ้าน เป็นวันพุธ บางแห่งก็วันอังคารก็มี แล้วแต่สะดวกบางแห่งก็วันศุกร์

.....การน้สการในวันอื่นๆนอกเหนือจากวันอาทิตย์ ส่วนมากเป็นการสอนบทเรียนในพระคัมภีร์ เป็นหลักข้อเชื่อต่างๆ เป็นแบบส้ามัคคีธรรม แบบพบปะสังสรรค์ เพราะคิดว่าอาทิตย์ละครั้งดูเหมือนว่ามันน้อยไป

1.2 ในระหว่างปี ค.ศ. 1975 – 2000 คริสตชนในประเทศลาวสามารถนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ และวันสำคัญทางศาสนาได้อย่างสม่ำเสมอหรือไม่ เพราะเหตุใด

ไม่ครับ แต่ที่เวียงจันทน์ทำได้ เวียงจันทน์แค่สองสามแห่งที่ทำได้ แต่ถ้ารอบนอกเป็นต่าง
จังหวัดก็ไม่ได้ แล้วแต่เจ้าหน้าที่แต่ละแขวงบางแห่งเจ้าหน้าที่ก็ไม่ว่าก็ได้ แต่ถ้าเค้าเคร่งขึ้นมา
หรือบางแห่งมันเกิดสภาพ มีการเคลื่อนไหวของพวกผู้ก่อการร้ายเค้าก่อกบฏ นั้สการไม่ได้ แต่ถ้า
จะทำก็ต้องขออนุญาต แต่ปรากฏว่าขออนุญาตก็ไม่ได้

1.3 นอกเหนือจากการนั้สการที่โบสถ์แล้ว มีการพบปะกันที่อื่นหรือไม่ อย่างไร

ได้ แต่ละแห่งไม่เหมือนกันและก็แล้วแต่สภาพบางช่วงก็จะครั่งมากจนทำอะไรไม่ได้เลย นอกจากทำอะไรไม่ได้แล้วยังมีการบังคับให้เลิกด้วย บางแห่งก็มีการจับด้วย

1.4 ในระหว่างปี ค.ศ.1975 - 2000 รัฐบาลลาวเคยออกกฎหมาย หรือระเบียบเพื่อความคุ้มครอง
นมัสการพระเจ้าหรือไม่อย่างไร

การบังคับจรรยาบรรณไม่ได้ออกเป็นกฎหมาย เป็นระเบียบ แต่เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ทางท้องถิ่นเข้าทำกัน รัฐบาลกลางก็รู้แต่ทำอะไรไม่ได้ คือเกือบจะพูดได้ว่าเค้าให้อิสระ อำนาจแก่รัฐบาลแต่ละท้องถิ่นอย่างเต็มที่ คิดว่าจนถึงขั้นตัดสินใจและสั่งจากก็ได้เลย และเราก็ไม่รู้ว่าจริงๆแล้วมี

อะไรเกิดขึ้น เราไม่รู้เพราะว่าอาจจะมีคำสั่งที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ อาจจะมีการสั่งกันด้วยปากเปล่าแบบเป็นการภายในเราไม่รู้

.....เวลาเจ้าจับกุมเราแล้วเค้าเอามาสอบสวนเค้าก็พูดว่าศาสนาคริสต์นี่เป็นศาสนาต่างประเทศมันขัดกับนโยบายรัฐบาล ถ้าเค้าพูด แต่ในแง่กฎหมายไม่ได้ ในแง่กฎหมายเค้าก็จะบอกว่าเราทำผิดอย่างอื่น เช่นสร้างความแตกแยก

.....ในประเทศลาวมีทนายแต่ไม่มีใครช่วยเรา ถ้าเราอยากจะช่วยคนที่โดนจับมีวิธีการก็ต้องเงี่ยบเอาไว้ ถ้ายังไม่ยอมก็ยังมีเรื่อง

1.5 ในการประกอบศาสนพิธีอื่นๆนอกเหนือจากการนมัสการปกติ เช่น งานแต่งงาน งานศพ ฯลฯ ต้องทำอะไร และสามารถทำได้เต็มที่หรือไม่

.....ได้ ที่เวียงจันทน์ได้ แต่ถ้าที่รอบนอกแม่แต่งงานศพบางแห่งยังนมัสการไม่ได้ อธิฐานไม่ได้ การจัดงานศพก็เอาศพไปเผาเฉยๆแล้วอธิฐานกันเงียบๆ แต่เฉพาะบางแห่งนะ ส่วนใหญ่เป็นแขวงที่อยู่ไกลๆแถบเหนือชายแดนเวียดนาม และภาคใต้ก็มีบางแห่งที่เป็นจุดที่เราไปไม่ถึง แล้วเค้าก็มีสิทธิเต็มที่ เค้าทำได้ เค้าห้ามทุกอย่าง ปัญหาของคริสตจักรแต่ละแห่งทั่วประเทศไม่เหมือนกันนะ

.....ในเวียงจันทน์ ถ้าเป็นงานแต่งงานหรืองานศพของคริสเตียน ส่วนมากเค้าจะมาหาเรา เราจัดให้ แล้วแต่ อาจจะจัดให้ที่โบสถ์ก็ได้ แต่ถ้าที่บ้านเค้าสะดวกเราก็จัดให้ที่บ้านเขา ส่วนมากจะเชิญแขกที่ไม่ใช่คริสเตียนไปและมีการเทศนาแบบประกาศข่าวประเสริฐ มีคนรับเชื่อมาก

1.6 ในปัจจุบันมีคริสตจักรที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการที่แห่ง ในเวียงจันทน์ / ทั้งประเทศ

.....ความจริงแล้วในเวียงจันทน์แบ่งเป็นสองส่วนคือเป็นแขวงกับเขตกำแพงนคร ในกำแพงนครก็มีเยอะนะ ประมาณ 20 คริสตจักรแต่ไม่ไค้ละ คริสตจักรที่ใหญ่ๆก็มี 3 แห่งนี้แหละ มี นาคำ นาไท่ร และก็คริสตจักรอนุ คริสตจักรที่เป็นโบสถ์ไม้ โบสถ์เล็กๆ เป็นศาลาก็มีบ้าง และส่วนหนึ่งก็เป็นนมัสการที่บ้าน ก็เป็นชุมชนคริสเตียนเฉยๆ แต่เราก็เรียกคริสตจักรคืออยากเป็นโบสถ์แต่ทำไม่ได้

.....เราไม่ถึงขั้นมีศิษยาภิบาล แต่เรามีคนที่เราอบรมแล้วแล้วก็ให้ออกไปช่วยเขา เวลาในช่วงนมัสการเราก็ไปน่านมัสการ

1.7 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 การจัดตั้งคริสตจักร อย่างถูกต้องตามกฎหมายสามารถทำได้หรือไม่ ถ้าทำได้ มีวิธีการอย่างไร

โบสถ์ทั้งสามแห่งในเวียงจันทน์มีมาก่อนปี 1975 หลังปีหมดเลย หลังปี 1975 ปรากฏว่ามีบางแห่งที่รอบนอกที่เจ้าหน้าที่ยังไม่เคร่งครัดก็ทำกันโดยไม่ได้ออกอนุญาตคือเขาทำกันเลยก่อนที่จะทำการจะไหวตัวทัน กว่าอะไรจะรู้จะได้ก็มีโบสถ์แล้ว ทำอะไรไม่ได้เขาก็ให้เงินโบสถ์ไปเลย เริ่มจากสร้างโบสถ์เล็กๆ แบบศาลาเล็กๆ พอมีคนเพิ่มขึ้น และ โบสถ์มันก็เก่ามากเพราะเค้าทำด้วยไม้ แบบไม่ถาวรเค้าก็รื้อสร้างใหม่ที่ใหญ่ขึ้น พออยู่ไปอีกหลายปีก็สร้างใหม่อีกเป็นแบบถาวร

ทางการเข้ามายุ่งมาก ต้องอดทนมาก โบสถ์ใหญ่ๆที่เคิบโตได้ส่วนใหญ่มีมาก่อน 1975 แต่ทางการก็เข้ามายุ่งเหมือนกัน บางแห่งยังปิดอยู่เลย บางแห่งเค้ายึดเลย ยังไม่ได้ส่งเลยตอนนี้

ส่วนใหญ่การยึดโบสถ์ เค้าสามารถทำได้ ทำกับชาวบ้าน ชาวบ้านทำอะไรไม่ได้เลย อยู่ที่นี่ไม่มีการออกข่าว ไม่มีนักข่าวที่จะไปออกข่าวทุกอย่างปิดเงียบไปเลย ถ้าเราไปฟ้องเขา เราจะโดนหนักขึ้นอีก และก็เค้าจะหาเรื่องเราทุกอย่างได้ มีบางคนโดนยึดยึดข้อหาหนักมากนะ ทฤษฎาติ และก็โดนตัดสินไป 15 ปีบ้าง 12 ปีบ้าง

1.8 สิทธิในการครอบครอง เป็นเจ้าของคริสตจักร รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์ต่างๆในคริสตจักร เป็นของใคร

ก็เป็นของศูนย์รวม เป็นของคริสตจักร ส่วนมากมีโฉนด มีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร

1.9 การทำกิจกรรมต่างๆทางศาสนาภายในขอบเขตของคริสตจักรสามารถทำได้เต็มที่หรือไม่ / อย่างไร

ตอนนี้มีคำรัสของท่านนายกออกมา เป็นคำรัสให้สิทธิในการเชื่อถือ และการนมัสการและก็สอนอะไรต่างๆได้ในบริเวณที่เป็น โบสถ์แต่ถ้าเป็นบริเวณที่นอกโบสถ์เราต้องขออนุญาต คำรัสนี้ออกมาประมาณเดือนมีนาคมปีนี้ ประมาณปี 90 มา มีรัฐธรรมนูญที่มีบางมาตราที่บอกว่าประชาชนลาวมีสิทธิเชื่อถือหรือไม่เชื่อถืออะไรก็ได้ แต่ในภาคปฏิบัติแล้ว มีบางแห่งก็เหมือนๆเดิม ทำอะไรไม่ได้ ในคำรสนั้นมาตราที่ 20-21 จะบอกว่า ถ้าเราทำศาสนากิจในที่ของเรา ไม่ได้เชิญอาจารย์ข้างนอกมา ไม่ได้เชิญอาจารย์จากต่างจังหวัดมา เราก็ทำกันได้ ในโบสถ์ เป็นพิธีอะไรก็ทำกันได้ แต่ถ้าเราจะเชิญ อย่างที่เค้าทำกันในเขตรอบนอกนั้นเค้าเชิญพวกเราจากในเวียงจันทน์ไปเค้าต้องขออนุญาตินายอำเภอเขา เราก็ต้องขออนุญาตจากศูนย์กลางแนวลาสร้างชาติ ทั้งสองอนุญาต พอเราไปเขาก็ดูในอนุญาตของเรา ถ้าได้ เราก็สามารถเทศนาได้

1.10 รัฐบาลเคยออกกฎหมาย หรือระเบียบเพื่อแทรกแซงหรือควบคุมการใช้คริสตจักรหรือไม่ อย่างไร

..... ตอนนี้ยังมีอยู่เลย เพราะว่ามันเป็นระเบียบการอย่างหนึ่ง คือคริสตจักรต้องรายงานสิ่งที่เรา ทำ ทำอะไรบ้างก็ต้องรายงานไปทุกปีทุกปี มันมีอยู่แล้ว เป็นทุกศาสนา พุทธก็ต้องรายงาน อิสลามก็ ต้องรายงาน รัฐบาลได้ตั้งหน่วยงานหนึ่งขึ้นเรียกว่าศูนย์กลางแนวลาสร้างชาติ ซึ่งมันใหญ่กว่า กระทรวง เพราะว่าผู้ที่เป็นประธานศูนย์กลางแนวลาสร้างชาติเป็นกรรมการเมือง คือใหญ่กว่า แทน จะบอกได้ว่าใหญ่กว่ารัฐมนตรี ใหญ่กว่ากระทรวง ควบคุมหลายสิ่งหลายอย่าง และศาสนาก็ไปขึ้น กับเขาอีก เขาก็มีหลายกรม กรมศาสนาที่พวกเราไปขึ้นกับกรมศาสนา คือกรมศาสนาเป็นส่วนหนึ่ง ของแนวลาสร้างชาติ

ตอนที่ 2. การก่อตั้งหรือทำนุบำรุงสถาบันทางการกุศลหรือการบรรเทาทุกข์

2.1 ในประเทศลาวมีหน่วยงานทางการกุศลอื่นๆในสังกัดคริสตจักรชาวประเสริฐหรือไม่ (เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล) ถ้ามี มีกี่หน่วยงาน หน่วยงานอะไรบ้าง / ถ้าไม่มี เหตุใดถึงไม่มี

..... ความจริงไม่มีแบบนั้นเพราะว่าของเราเพิ่งจะทำได้ตอนปี 90 มานี้ ก่อน 90 เราทำอะไรไม่ได้เลย แม้แต่จะบอกว่าเรามีการจัดตั้งที่มีการดูแลทั่วประเทศยังไม่มีเลย จะมี 1989 มานี้ ก็เรียกว่า เรามีโรงพยาบาลมัย มีโรงเรียนมัย ไม่มี สาเหตุที่ไม่มีก็เพราะว่าเราเพิ่งจะเริ่มและไม่มีทุนที่จะสร้าง และรัฐบาลก็ไม่อนุญาตอย่างนี้ด้วย เราทำได้บางอย่างก็ช่วยเหลือสังคมคือเราเรียไรขอการถวายจาก พี่น้องชุนน้ำบ่อหรืออะไรต่างๆให้กับชาวบ้านรอบนอกเราเห็นว่าเค้ายากจนจริงๆ บางครั้งก็ช่วยโรงเรียนบางแห่ง คือเราช่วยนะช่วยได้ แต่เราไม่ได้มีอำนาจไปเป็นเจ้าของคือเรายกให้รัฐบาล ก่อนที่จะช่วยคนในท้องถิ่นเค้าจะทำหนังสือเสนอขึ้นมา และเค้าก็จะเสนอส่วนต่างๆที่ขึ้นกับเค้า อาจจะ เป็นนายบ้าน นายอำเภอ อาจจะเป็นแนวลาสร้างชาติบ้าง พอเค้าทำเสร็จเค้าก็ยื่นมาหาเรา พอเค้ายื่น มาหาเรา เรายื่นไปหาแนวลาสร้างชาติว่าเค้าอนุมัติให้เราช่วยมัย ถ้าเค้าอนุมัติเราก็คือมาเรียไรเงิน และเราก็ไปช่วย คือช่วยหลายๆเลย

2.2 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 การขออนุญาตจัดตั้งหน่วยงานหรือองค์กรทางการกุศลของคริสเตียน สามารถทำได้หรือไม่ ถ้าสามารถทำได้มีขั้นตอนอย่างไรบ้าง

..... ไม่มี เป็นไปไม่ได้ ทำไม่ได้ มีพวก เอ็นจีโอเค้าแอบทำกัน และก็พวกอื่นๆเค้าแอบทำกัน เค้าก็ทำไปอย่างจู้จี้เค้าว่ามันไม่กว้างขวาง ไม่เติบโต ถือว่าได้นิดๆหน่อยๆ และก็ไม่ได้รับการ ยอมรับ เค้าทำกันเอง แอบทำกันเป็นใต้ดิน ก็น่าเป็นห่วง ความจริงตอนนี้รัฐบาลคงจะรู้ แต่ก็ยังไม่ทำ อะไร เค้าคงจะปล่อยไป เพราะเห็นว่ามันไม่ได้มีอะไรมาก หรือบางครั้งเค้าก็อาจจะไม่รู้จริงๆว่ามี

พวกใต้ดิน เพราะว่าบางคนเขาไปกับพวกใต้ดินบ้าง และก็มาสัมผัสการกับเราบ้าง คือ ไปๆมาๆ คิดว่า
เค้ามีหน่วยงานจากต่างประเทศสนับสนุนอยู่นะ เพราะถ้าไม่มีเค้าเองอะไรกัน

2.3 คริสตจักรในประเทศลาวสามารถรวมตัวกันจัดตั้งเป็นคณะหรือสมาคมอย่างถูกกฎหมายได้
หรือไม่ เพราะเหตุใด

..... ก็รวมตัวกันในศูนย์รวมนี้แหละ ศูนย์รวมบางครั้งก็มีการที่จะต้อง แบบตัวอย่าง เมื่อรัฐบาล
ออกคำสั่งก็ต้องมีการเผยแพร่คำสั่ง และเชิญให้ผู้รับใช้พระเจ้าทั่วประเทศมารวมกัน แล้วก็เชิญแนว
ลาวสร้างชาติมาฟัง บางครั้งรัฐบาลก็จัดขึ้นที่รัฐบาลและก็เชิญพวกเราไป คือเวลาที่จะมีการประชุม
อย่างเป็นทางการต้องมีตัวแทนแนวลาวสร้างชาติเข้ามาด้วย แม้แต่คริสต์มาสก็มี คือเราเชิญเขามาค
ว่าเราทำอะไรและหลังจากนั้นเค้าก็ได้ให้โอวาท หลังจากที่เราเห็นเราทำอะไรแล้วก็รับโอวาท

2.4 ระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 รัฐบาลลาวเคยออกกฎหมายหรือระเบียบควบคุมการดำเนินงานขององค์
กรต่างๆ ในสังกัดคริสตจักรชาวประเสริฐหรือไม่ อย่างไร

ตอนที่ 3. การผลิต ครอบครอง และใช้อุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นซึ่งเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมหรือธรรม
เนียมของศาสนาหรือความเชื่อ

3.1 คริสตจักรนำอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการนมัสการและพิธีกรรมต่าง ๆ มาจากไหน

..... บางอันเค้าก็ถวายมา อย่างพวกนี้เค้าก็ถวายทั้งนั้น คอมพิวเตอร์ก็ถวาย ตู้เก็บเอกสารก็ถว
ยมา บางครั้งพวกเราถวายกันเอง อย่างพวกหนังสือเพลง พระคัมภีร์พวกนี้ก็มีคนถวายมา

3.2 มีการจัดการผลิต หรือใช้อุปกรณ์ในการนมัสการ (เช่นหนังสือเพลง พระคัมภีร์)หรือไม่
อย่างไร

..... ความจริงแล้วเรายังไม่มีสิทธิพิมพ์ (หนังสือเพลง,พระคัมภีร์)ที่นี่ คือจะพิมพ์ต้องขออน
ุญาตรัฐบาล แล้วเค้าอนุญาตยากมาก แทบไม่ได้ ปัจจุบันนี้ก็ต้องใช้ของเก่าไปเรื่อยๆ แล้วก็บางทีมี
คนเดินทางเข้ามา เค้าก็หยิบเข้ามาฝากเรา เป็นภาษาลาว แต่พิมพ์ที่ต่างประเทศ เพราะว่าคนลาวอยู่
ทั่วโลก เค้าก็เลยใช้อย่างหนังสือเพลงเล่มนี้ เค้าก็พิมพ์ที่นอกประเทศโน้น แล้วก็เราก็ใช้ของเขา

.....หนังสือเพลงหรือพระคัมภีร์ที่พิมพ์ในประเทศลาวเองยังไม่เคยมีเลย ต้องพิมพ์ต่างประเทศ
โน่น รัฐบาลไม่ได้บอกเหตุผลที่ห้ามพิมพ์ ไม่ได้ออกเป็นกฎหมาย คือบอกกันเฉยๆว่าอย่าพิมพ์
คือ สิ่งที่รัฐบาลเค้าพูดบ่อยคือพูดว่าไม่ให้เราขาย เค้าอยากจำกัดเราให้อยู่ในที่แคบๆ คือจำกัดเรา
เข้าไปเรื่อยๆ แต่จะไม่อนุญาตให้ขาย แต่จะจำกัดเข้าไป

3.3 สิทธิในการครอบครองวัสดุอุปกรณ์ต่างๆของคริสตจักรเป็นของใคร และเคยถูกแทรกแซงจาก
ภาครัฐหรือไม่ อย่างไร

.....เป็นของทั้งคริสตจักรและส่วนรวม บางแห่งถ้าต้องการใช้วัสดุของคริสตจักรเค้าก็
เอาเลย

ตอนที่ 4. การเขียน แยกจ่าย และเผยแพร่สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้

4.1 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 มีการจัดพิมพ์ หนังสือพิมพ์ วารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆของคริสเตียน
หรือไม่ ถ้ามี มีกี่ฉบับ / ถ้าไม่มี เหตุใดถึงไม่มี

.....ตอนก่อน 1975 รัฐบาลเค้าส่งเสริม คือ ไม่ใช่ส่งเสริมหรอก แต่เค้าอนุญาต หลังจากนั้นรัฐ
บาลใหม่เข้ามา เค้าก็ปิดหมด จนเดี๋ยวนี้ก็ไม่มีวารสารหรือสิ่งพิมพ์ของคริสเตียนเลย มีเพียงแค่นคน
อื่นเค้าพิมพ์มาให้เท่านั้น แต่ถ้าอาจารย์หรือศิษยาภิบาลในลาวต้องการพิมพ์คำสอนหรือบทความ
คิดว่าทำได้ แต่ไม่มีปัญญา ผมยังคิดอยู่ตอนนี้ ผมคิดว่าการเทศนาแต่ละครั้ง วันอาทิตย์น่าจะ Copy
เป็นหนังสือได้ หรือเป็น Cassette ให้พี่น้องเค้าซื้อในราคาต้นทุน แล้วก็เอาไปฟังกันได้ ผมว่าทำได้
.....สิทธิบัตรในการนมัสการ ก็มีฉบับเดียว คือมีที่คนน่านมัสการไม่ได้แจก เพราะว่าเราไม่มีเงิน
พอที่จะทำ

4.2 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 เคยมีหนังสือของคริสเตียนทั้งภาษาลาวและภาษาต่างประเทศวางจำหน่าย
หรือไม่ ถ้าไม่มี หรือมีเพียงจำนวนน้อย เพราะเหตุใด

.....ไม่มีหรอก เคยมีบางคนที่เค้าพิมพ์มา ก็พิมพ์เกี่ยวกับเรื่อง ... (ไม่ชัดเจน) เพราะว่าเค้าขออน
ุญาตไปวางตามแหล่งต่างๆวางขาย แต่ไม่แน่ว่าเค้าจะขายได้หรือเปล่า เพราะคนลาวไม่ค่อยจะอ่าน
หนังสือ ไม่สนใจอ่านหนังสือ หนังสือภาษาต่างประเทศ ถ้าเป็นของคริสเตียนก็ไม่มี

4.3 สามารถผลิตและแจกใบปลิวเผยแพร่ศาสนาได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....ห้ามเลย เคยมีคนทำ แต่ว่าเค้าห้าม แล้วเค้าก็จับด้วย ถ้าเป็นคนต่างประเทศเค้าจะส่งกลับ ถ้า
เป็นคนลาวก็จับขัง เค้าไม่ให้เผยแพร่ แม้แต่เราคุยกันเกิน 3 คน 3 คนขึ้นไปเค้าก็จับแล้วนะ

ตอนที่ 5. การสอนศาสนาหรือความเชื่อในสถานที่ที่เหมาะสมกับเป้าหมายเหล่านี้

5.1 คริสเตียนสามารถทำการประกาศหรือสอนเกี่ยวกับหลักความเชื่อ "ใน" คริสตจักรได้อย่างอิสระมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

..... ในโบสถ์สามารถสอนได้อย่างเต็มที่ จะสอนยังงี้ก็ได้ ไม่มีใครมาบังคับว่าจะต้องสอนแนวโน้นแนวนี้ สอนได้เลย ไม่ต้องสอนแนวคิดของพรรคก็ได้ สอนแค่หลักข้อเชื่อของเราเลย

5.2 คริสเตียนสามารถทำการประกาศหรือสอนเกี่ยวกับหลักความเชื่อ "นอก" คริสตจักรได้อย่างอิสระมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

..... อันนั้นมันเป็นไปได้สองอย่าง คือ 1 เราก็ต้องขออนุญาตทางเจ้าหน้าที่รัฐบาลในชั้นหมู่บ้าน ถ้าเราขออนุญาตเราก็ทำกันได้ แต่ในขอบเขตที่เราไม่ทำอะไรเสียหาย แต่ถ้าเราจะทำใหญ่กว่านั้น เราก็ต้องขออนุญาตจากศูนย์กลางแนวลาสร้างชาติ หรือว่าขออนุญาตจากกำแพงนคร ถ้าเป็นในเขตกำแพงนคร รอบนอกก็เหมือนกัน คือต้องขออนุญาตเหมือนกัน แต่ถ้าเป็นที่โบสถ์ไม่เป็นไร โอกาสที่จะขออนุญาตได้หรือไม่ได้มีมากหรือน้อยแล้วแต่แขวง คือตรงนั้นมันพูดไม่ได้

ตอนที่ 6. การขอและการรับบริจาคเงินหรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งบุคคลหรือสถาบันต่าง ๆ ให้ความร่วมมือ

6.1 คริสตจักรสามารถขอรับบริจาคเงินจากสมาชิกของคริสตจักรได้หรือไม่ อย่างไร

..... รับได้เลย การถวายทรัพย์ก็มีทุกวันอาทิตย์ และก็เราก็ก็น่าอย่างเงี้ยแหละ คือการถวายเรามีสองส่วนใหญ่ๆ คือส่วนหนึ่งจะถวายเพื่องานของคริสตจักร อีกส่วนหนึ่งจะเป็นงานรอบนอก เพราะการถวายที่รอบนอก มีการถวายน้อยมาก อาศัยการถวายจากข้างใน จากที่นี่ ไปช่วยข้างนอก ให้สามารถบริหารงานได้ เงินที่ได้จากการถวายก็พอเหมือนกัน คือมีแค่ไหนก็ใช้แค่นั้น

6.2 ระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 คริสตจักรสามารถรับเงินหรือความช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ ได้หรือไม่ อย่างไร

..... คือบางครั้งมีคนมาเยี่ยมเรา หรือเราไปเยี่ยมเค้า เราก็บอกว่าทางคริสตจักรเรามีความต้องการมาก แต่ถ้าเค้าจะช่วยเหลือก็ต้องช่วยแบบไม่มีเงื่อนไข คือหย่อนเข้าไปไหนถวถวาย ถ้าอยากแจ้งวัตถุประสงค์ด้วยก็ได้ เช่น ทรัพย์ส่วนนี้อะไรให้เอาไปทำตรงนั้นตรงนี้ ก็ต้องมาหย่อนที่นี่หรือส่งมาก็ได้ แต่ต้องแจ้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการทำอะไร ไม่มีเงื่อนไข

.....แต่รัฐบาลห้าม รับเงิน รับความช่วยเหลือ ถ้าเค้ารู้ผิดกฎหมาย คือคำรับออกอย่างนี้ ใน
มาตราหนึ่งบอกว่าคนลาวไม่มีสิทธิรับการช่วยเหลือจากต่างประเทศ ไม่มีสิทธิที่จะดำเนินงานกับ
ชาวต่างประเทศ ถ้าจะทำอะไรกับต่างประเทศก็ต้องในกรอบของกฎหมาย ต้องแจ้งทุกอย่าง

.....ถ้าเป็นความช่วยเหลือด้านอื่นๆ เช่น การเดินทางออกไปศึกษานอกประเทศ ก็ต้องขออนุ
ญาติ นี่ก็ทำกันอยู่ตอนนี้เพิ่งจะกลับมา ไปดูงานอยู่ที่เชียงใหม่ ที่กรุงเทพฯ ที่พื้พยาอะไรต่างๆก็ไป
พวกเราไปบ่อย อันนี้ก็ต้องขออนุญาติ

ตอนที่ 7. การฝึก แต่งตั้ง เลือกตั้ง หรือสืบทอดตำแหน่งของผู้นำที่เหมาะสมตามข้อกำหนดและ
มาตรฐานต่าง ๆ ของศาสนาหรือความเชื่อนั้น ๆ

7.1 มีโรงเรียนหรือวิทยาลัยพระคริสตธรรมในประเทศลาวได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....มี แต่มันเป็นแบบใต้ดิน ไม่เป็นทางการ แต่พวกเขาก็มีการสอนกันอยู่ เหมือนอย่างที่มีที่นี่
แต่เป็นอย่างไม่เป็นทางการ คือเราเปิดกันเอง เราทำกันเอง มีชื่อเหมือนกัน เราก็เรียกโรงเรียน
พระคริสตธรรมลาว แต่มันไม่เป็นทางการ

7.2 สามารถจัดอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับคริสตศาสนาได้หรือไม่ อย่างไร

7.3 การเลือกและแต่งตั้งผู้นำของคริสตจักรทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศทำอย่างไร เคยถูก
แทรกแซงจากหน่วยงานอื่นๆนอกคริสตจักรหรือไม่ อย่างไร

.....เวลาแต่งตั้งผู้นำโบสถ์หรือศิษยาภิบาลเราก็มีการสอบนำ โดยเลือกจากคนที่เรียนจบแล้วก็
เข้าผ่านการสอบ แล้วเค้าก็ถวายตัว แล้วก็มีการลงชื่อแบบเค้าทำการปฏิญาณตัว สัญญาว่าจะรับใช้
แล้วก็เราก็ให้เขาทำ

.....ท้องถิ่นเค้าเป็นคนเลือกตนเอง คือเค้าส่งคนของเค้ามา มาฝึกแล้วก็กลับไปรับใช้ คือคนจาก
จังหวัดหนึ่งจะไปอยู่อีกจังหวัดหนึ่งไม่ได้ คนจากเวียงจันทน์จะไปอยู่อีกภาคอื่นไม่ได้ เพราะว่าการที่
จะโยกย้ายไม่ได้เลย คือคนอยู่ตรงไหนจะต้องอยู่ตรงนั้น ดังนั้นการสร้างคนจึงเอาคนจากท้องถิ่น
มาสร้าง สร้างแล้วก็กลับไปรับใช้

.....มันมีวิธีเลือกอยู่ คือคนที่ทำตามนโยบาย แผนการของศูนย์รวมเราก็ให้คนนั้นทำ แต่คนใดที่
ทำแบบตกขอบออกไป ตามใจตนเองเราก็ไม่ให้ทำ เพราะว่าบางคนพอเราให้ทำเขาก็ไปติดต่อกับ
คณะอื่นเข้ามา มันเสีย เราไม่ให้ทำ มีวิธีการลงโทษคือคนที่ไม่เชื่อฟังเราก็คัดออก หมายความว่า

ไม่ให้เขาเป็นผู้นำ ให้เขาเป็นสมาชิกได้ นมัสการได้ แต่ถ้าเขาต้องการจะออกไปมันก็เป็นสิทธิของเขา

ตอนที่ 8. การรักษาวันหยุดและการเฉลิมฉลองวันหยุดและพิธีต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาหรือความเชื่อของบุคคลนั้น ๆ

8.1 หน่วยงานของคริสเตียนต่าง ๆ สามารถกำหนดวันหยุดตามวันสำคัญของศาสนาคริสต์ได้หรือไม่ อย่างไร

ได้เลย ไม่เป็นไร แต่ส่วนมากถึงเหล่านี้นี้ไม่สำคัญเลยในพวกเรา ไม่สำคัญ เพราะ โดยปกติไม่ได้หยุดอยู่แล้ว

หน่วยงานอื่นที่เป็นของคริสเตียนก็สามารถกำหนดวันหยุดได้เลย ทางการไม่เข้ามายัง

8.2 การเฉลิมฉลองในวันสำคัญทางศาสนา เช่นวันคริสมาส สามารถทำได้อย่างเต็มที่หรือไม่ อย่างไร ทั้งภายใน และนอกคริสตจักร

ก็ไม่ใช่ไรนี่ ประดับได้ แต่อย่าให้มันไป... ถ้าเราเปิดเทป เสียงมันไปรบกวนคนอื่นนั้นไม่ได้ การฉลองที่โบสถ์คิดว่าได้เต็มที่นะ และเราก็ยังขอคำตักเตือนสนับสนุนของรัฐบาลมาช่วยเราในการรักษาความปลอดภัย เพราะมีคนมาเยอะ คนสนใจก็เยอะ เพราะว่าในแต่ละครั้งที่เราทำคริสต์มาสมีฉลองแล้วก็มีคนรับเชื่อเป็นหลายร้อย ปีที่ผ่านมา มี 400 คนรับเชื่อที่นี่ 3 คืน

เรามีวิธี คือใช้วิธีการเพื่อนชวนเพื่อน เรามีวิธีเทศนาแบบประกาศข่าวประเสริฐ เทศนาเฉพาะเลย เรื่องการประกาศเลย พอเทศนาจบแล้วก็ทำชวนเข้ารับเชื่อ เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาพวกเราไปนมัสการขอบคุณที่หมู่บ้านไกลจากที่นี่ไปประมาณ 70-80 กิโลเมตร ประมาณนั้น แล้วก็มีคนในหมู่บ้านที่ไม่ใช่คริสเตียนมาร่วมประมาณ 200 แล้วก็รับเชื่อคิดว่านะ ประมาณ 100 แต่ว่าเราติดตามผลยากมาก เพราะการที่เราจะไป แล้วก็ไปเปิดเซลล์ก็ไปเป็นเรื่องยุ่งยากหลายอย่าง คืออำนาจการปกครองที่ท้องถิ่นเขาก็หาวิธีกลั่นแกล้งเรา

คนที่รับเชื่อแล้วก็หายไปก็มีเยอะ ความจริงแล้วเรามีวิธีการติดตามคือ วันเสาร์เราจะมีการติดตามผลเป็นกลุ่มใหญ่ มาเป็นร้อย เป็นเจ็ดแปดสิบแล้วก็สอนกันที่เดียวเลยเพราะเราไม่มีกำลังพอที่จะไปสอนเขาเป็นกลุ่มละสองสามคน แต่ถึงกระนั้นเรายังรู้ว่าเราทำไม่ได้ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ คนรับเชื่อไม่เหลืออยู่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ ที่มาโบสถ์ ไม่ถึงพระเจ้าเลย รับเชื่อแล้วก็เคิบโดนนะ ผมว่านะ คงจะไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์

8.3 คริสเตียนที่เป็นลูกจ้างของหน่วยงานอื่นๆที่ไม่ใช่ของคริสเตียนสามารถหยุดในวันสำคัญทางศาสนาคริสต์ ได้หรือไม่ อย่างไร

..... บางแห่งได้ แต่บางแห่งไม่ บางแห่งหมายถึงว่าบางบริษัทหรือว่าบางองค์กรที่ว่าเขาอยาก เหมือนกับว่าเขาอยากจะกลืนแก๊งเรา แล้วเค้าให้เราทำ ซึ่งเป็นวันหยุดแล้วยังเพิ่มงานให้ ทำนองนั้น ส่วนใหญ่เป็นองค์กรของเอกชน ของรัฐก็มี ถ้าของรัฐถ้าเราเป็นพนักงาน ส่วนมากเป็นไม่ได้หรอก คือถ้าเขารู้ว่าเราเป็นคริสเตียนเขาก็จำกัดเราแล้ว เขาไม่เลื่อนขั้นบ้าง ไม่เลื่อนเงินเดือนบ้าง เดียวนี้ไม่ค่อยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคริสเตียน มีก็แอบอยู่แบบใต้ดิน คือไม่ให้เขารู้ว่าเป็นคริสเตียน นี้อยู่ตอนนี้มีอยู่.....

ตอนที่ 9. การก่อตั้งและทำนุบำรุงการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือชุมชนต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับ ศาสนาและความเชื่อในระดับชาติและนานาชาติ

9.1 ระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 คริสเตียนในประเทศไทยสามารถรวบรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรม ทางศาสนา เช่น การศึกษาพระคัมภีร์ สัมสการพระเจ้า ในสถานที่ต่างๆทั้งในและนอกคริสตจักร ได้อย่างเสรี มากน้อยเพียงใด

9.2 คริสตจักรข่าวประเสริฐมีการจัดประชุมผู้นำคริสตจักรต่างๆในสังกัดทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศหรือไม่ อย่างไร

..... มันมีเวลาที่มีความจำเป็น แต่ไม่มีการกำหนดการประชุมสามัญ ส่วนมากเป็นวิสามัญมากกว่า เพราะว่าการทำงานของเรามันไม่ปกติเหมือนกับทางประเทศไทยหรือประเทศอื่น คือเราทำกันเท่าที่เราทำได้ แล้วก็มันมีเหตุแบบที่เกิดขึ้นแบบฉุกเฉินมันมีบ่อยๆ มันเกิดขึ้น และเราก็ไม่สามารถที่จะทำได้ตามวาระที่ตกลงกัน คือมันขาดปัจจัยหลายอย่าง ขาดงบประมาณบ้าง ส่วนมากก็เรื่องงบประมาณ นอกจากนั้นพี่น้องก็ไม่มีความพร้อมที่จะมาในบางท้องถิ่น ก็เลยไม่ได้ทำ ถ้าเราทำก็คือเวลาว่างพิเศษ คือเวลาดำรงของรัฐบาลออกมา ก็จะให้ทั่วประเทศมา แล้วเราก็จะถือโอกาสนั้นประชุมกันเลย คำรสนั้นก็หมายถึง กฎหมายลูกของรัฐธรรมนูญ คือรัฐธรรมนูญก็บัญญัติไปแล้วว่าประชาชนพลามีสิทธิที่จะเชื่อถือหรือไม่เชื่อถือก็ได้ แต่มันกว้างเกินไป เขาก็เลย

บัญญัติออกมาอีก ว่าต้องเชื่ออย่างไร ต้องทำอะไร มีมาตรการอื่นๆบอกกำหนดอีก เพิ่งจะมีครั้งเดียวในรอบ 27 ปีที่ผ่านมา

9.3 การติดต่อสื่อสารระหว่างคริสตชนและคริสตจักรต่างๆในประเทศลาว ส่วนใหญ่ใช้วิธีการใด เพราะเหตุใด และสามารถทำได้อย่างเสรีหรือไม่

..... เราก็โทรศัพท์ไปบอกเขา มา หรือ ไม่เขาก็มาตามวาระ ตามที่กำหนด คือ 1 เดือนเขาต้องมา คือมารายงานสภาพที่เกิดขึ้น แล้วเดินทางมาคุยกันเลย

..... เคยถูกแทรกแซง คือมีการไม่ให้เดินทาง คือติดต่อสื่อสารกัน คือมีการค้นจดหมาย คัดฟัง โทรศัพท์ เคยมีแบบ คือผมอบรมผู้รับใช้ คือศิษยาภิบาลนะ พอเจ้าหน้าที่ทางบ้านเขารู้ เขาก็ไม่ให้คนนี้อีก เพราะก่อนที่จะเดินทางเขาต้องขอหนังสืออนุญาตเดินทางถึงจะได้ คือถ้าไม่ให้มา แล้วก็หยุดไปเลย บางคนนะ บางคนคือมาอบรมรุ่นที่สอง แต่เขาโดนกักตัวไม่ให้มา รุ่นสองจบไปแล้ว รุ่นสามจบไปแล้ว รุ่นสี่เขาถึงมีโอกาสมาเรียน มาจบในรุ่นที่สี่ก็มี การกักตัวคือกักบริเวณเลย ออกไปไม่ได้ ออกไปถือว่าผิด เขามีเจ้าหน้าที่ควบคุม ควบคุมก็คือเจ้าคุณแล ถ้าเราออกไปเขาก็รู้เพราะว่าประเทศลาว 10 ครอบครัวจะมีคนหนึ่งคุณแล มีสองคนคุณแล มีใครออกใครเข้ารู้หมด

9.4 คริสตจักรในประเทศลาว มีเสรีภาพมากน้อยเพียงใดในการติดต่อกับคริสตจักรหรือองค์กรของคริสเตียนในต่างประเทศ

..... เป็นไปได้ แต่เขาทำกันแบบเป็นส่วนตัว ส่วนมาก คือบางคนมีญาติอยู่ต่างประเทศ เขาก็โทรศัพท์ไป คุยกัน บางคนถ้าดีหน่อยเขาก็เข้าไปโทรศัพท์ทางฝั่งโน้นคุยกันตามสะดวก

..... การติดต่อกันในนามของคริสตจักรไม่ได้เลย ถือว่าผิดกฎหมาย จดหมายที่ส่งมาจากประเทศไทยถ้ามีถึงคริสตจักรอาจจะโดนค้นก็ได้ คือส่งมาได้ แต่อาจจะโดนค้น แต่ก็ไม่น่า บางครั้งเขาก็ให้มา

ตอนที่ 10. ความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์

10.1 ท่านคิดว่าในระหว่างปี ค.ศ.1975 – 2000 คริสตชนในประเทศลาวมีเสรีภาพมากน้อยเพียงใด ทั้งในด้านการดำเนินกิจกรรมทางศาสนาและด้านสังคมอื่นๆ

..... ความจริงแล้ว นี่ผมพูดแบบตรงไปตรงมา ผมว่าเป็นพระคุณพระเจ้า คือตั้งแต่ 1902 – 1975 คริสเตียนลาวมีประมาณ 40,000 แต่ทันทีที่ลาวเปลี่ยนปี๊บ คริสเตียนเหลืออยู่ประมาณ 15,000 นอกจากนั้นก็หนีบ้าง แล้วก็บางคนก็เลิกไป แล้วก็จาก 1975 มาถึง 1985 สิบปี เงียบ ทำอะไรไม่ได้เลย แล้วก็โบสถ์โดนปิด โดนจับ อะไรต่างๆมากมาย แต่ปี 85 รัฐบาลเปิดประเทศ กับประเทศไทย เปิดจุดผ่านแดนหลายจุด เราก็มีโอกาสมากขึ้น มาถึงปี 1989 เราเสนอขอจะมีการจัดตั้ง ที่เราจะ

ดูแลคริสตจักรทั่วประเทศ. แล้วอนุญาติในปี 1990 เราเริ่มงานของเรา 1990 แต่นั่น เมื่อก่อนอยู่เวียงจันทน์มีคนมาโบสถ์ประมาณ 30 คน แต่เมื่อเราไป ภายในสองปี มีคนเพิ่มขึ้นเป็นเกือบ 300 คน และเราก็ต้องขอโบสถ์คืนมา เพราะรัฐบาลซีม โบสถ์เราไป พอเราได้โบสถ์คืนเราก็แบ่งกันไป 1990 มาถึงตอนนี้นะ ตอนนี้คริสเตียนมีประมาณแสนกว่า จากหมื่นกว่าเป็นแสนกว่า ถือว่าเรื่องการจำกัดเรื่องอะไรต่างๆ นั้นเป็นงานของ แบบพระเจ้าอนุญาติเหมือนกัน เพื่อการเกิดผล ผมว่ามันอยู่แบบนี้ ดีแล้ว ถ้ามันมีเสรีภาพนะ ผมว่ามันจะแย่ มันจะทำให้หลายอย่างทรุดลง เป็นขณะนี้ผมไม่ดำเนินเลย เพราะว่าคนที่โดนจับมันเบาบางมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเกาหลีเหนือ หรือประเทศอื่น ประเทศจีนหรืออื่นๆ นะ คำโดนเป็น... โอ้ เรียกว่าโดนเยอะกว่านี้ ขนาดของเรานั้นมัน เบาบางเหลือเกินนะ ผมก็ว่าขอบคุณพระเจ้านะ พอผมได้ยินข่าวที่ว่าพี่น้องโดนจับ ผม อ amen ขอบขอบคุณพระเจ้า เพราะว่าคนเหล่านั้นกำลังจะโดนพิชัญ ถ้าเค้าผ่านการพิชัญ เค้าก็รับบาปหนึ่งไปนะ สำหรับผมแบบนั้น คือเราอยู่เราก็ต้องอยู่ทุกวันทุกวัน ไม่รู้ว่าเมื่อไหร่เราจะ โดนแต่พร้อมที่จะโดน มีผู้นำคริสเตียนส่วนหนึ่งคิดอย่างนี้ ถ้าไม่คิดอย่างนี้อยู่ไม่ได้ ผมว่าถ้ารัฐบาลให้เราอยู่ในระดับแบบนี้ะคิดว่าพระเจ้าคงจะทรงนำให้คริสเตียนลาวเพิ่มขึ้นหลายแสน ถือว่าเป็นพระพร มันขึ้นกับเรา คือถ้าเราไม่ท้อถอย สู้ต่อไปต่อไป พระเจ้ามีวิธีการของพระองค์ที่จะทำให้คนเพิ่มขึ้นอย่างไร คนรักพระเจ้าอย่างไร

10.2 ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้รัฐบาลต้องจำกัดเสรีภาพทางศาสนาของคริสตชนในประเทศลาว

..... มันเป็นเรื่องที่เราคิดไม่ถึงนะ มันเป็นเรื่องของลัทธิ เป็นเรื่องของนโยบาย ของโลก แบบนั้น คือลาวก็เป็นคอมมิวนิสต์ เป็นสังคมนิยม คือเค้าก็มีวิธีการของเขา เราจะห้ามไม่ได้ แม้แต่ประเทศไทย คิดหรือว่าประเทศไทยมีเสรีภาพ ถ้าให้ผมวิจารณ์นะ ประเทศไทยตอนนี้ะ แย่กว่าประเทศลาว ทำไม่ถึงบอกแย่ ดูอย่างศาสนาพุทธมีลัทธิเดิมที่ มุสลิมมีลัทธิเดิมที่ มีชื่อเสียง มีอะไรต่างๆ มีสภานาอะไรต่างๆ แต่คริสเตียนยังหมอบอยู่เลย ทำอะไรไม่ได้ แต่คริสเตียนถึงมีอยู่ แล้วก็แตกเป็นก๊กเป็นเหล่า แตกกัน แล้วก็ทะเลาะกันเอง แล้วก็ทำอะไรไม่ค่อยได้ ings ที่มีผู้รับใช้ที่รักพระเจ้า มีผู้รับใช้ที่มีคุณภาพ มีเครื่องมือเครื่องมือต่างๆ แต่การรับใช้นั้น บางแห่งนะเกิดผล บางแห่งอยู่กับที่เลย นะ เพราะว่ามันไม่มีบางอย่างที่ทำให้คริสเตียนรู้สึก ว่าเรากำลังโดนกด เรากำลังโดนจำกัด เพราะว่าเมื่อคนอยู่สบายๆ ก็ไม่เดินรน แต่เมื่อโดนกดเมื่อไหร่ะ เขาจะฮึดสู้ คนโดนกดจะฮึดสู้ เหมือนกับคางคกนะ มันอยู่เฉยๆ อยู่เฉยๆ ลองไปกดดู คางคกนะ มันจะผีนะ ไข่ม้อยประเทศลาวเป็นอย่างนี้ คือเราฮึดสู้ฮึดสู้ๆ พระเจ้าก็อวยพร แต่ประเทศไทย สบายๆ ก็เลยไม่ทำอะไรก็ได้ ผมว่าประเทศไทย แย่กว่าประเทศลาวนะ ตรงนี้ ความจริงประเทศไทยโดนหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นรูปเคารพ วิทยุอาชัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพวดยาเสพติด โสเภณี

ต่างๆ วัตถุนิยม แล้วก็เป็นเรื่องบริโภคนิยมต่างๆ ทำให้ผู้รับใช้ในคริสตจักรต่างๆ ต้องดิ้นรน ต้องการอยากให้อีกได้เรียน ต้องส่งลูกเรียน ต้องหาเงินให้พ่อตัวเองทำอะไรต่างๆ ต้องการเงินเดือนที่สูงขึ้น เลย เรื่องพระเจ้าก็เลยไม่มีอยู่ในความคิด มีแต่เรื่องต้องการที่อยากจะเอาตัวรอด นี่คือน้ำที่นำเห็นใจผู้รับใช้พระเจ้าที่ประเทศไทย เพราะว่าต้องสู้กับหลายอย่างเหลือเกิน แต่ประเทศลาวอยู่อย่างไรก็ได้ เราไม่ต้องมีเกียรติ เราไม่ต้องไปแข่งใครเลย เรานั่งรถอะไรก็ได้ อย่างผมนั่งรถเก่าๆ รถ 40 ปี ก่อนโน้นก็สบายใจ ไม่เป็นไร ถ้าอยู่ประเทศไทยไม่ได้ละ โดนลูกก็ไม่ได้ละ อย่างนั้น ประเทศไทยน่าเห็นใจกว่านะ ทางนี้โดนข่มเหง แต่เดิมนะ เข้มแข็ง

ไม่เพียงแต่รัฐบาลหรือที่รังเกียจคริสเตียน แม้แต่คนอื่นก็รังเกียจอยู่แล้ว เพราะว่ามันเป็นกฎที่พระเจ้าบอกไว้ก่อน พระเยซูบอกไว้ว่า ถ้าโลกเกลียดชังท่านจงรู้ว่ามันเกลียดชังเรา ถ้าท่านเป็นของโลก โลกจะรักท่านเป็นของมัน แต่เราเลือกท่านออกจากโลก ฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน มันเป็นของธรรมดา พวกพวเขาก็เกลียดเรา พวกผี พวกอะไรต่างๆ ก็เกลียดเรา เพราะว่า เค้าเกลียดพระเยซูในชีวิตเรา ไม่ต้องไปสนใจเรื่องนี้ ให้เราทำดีที่สุด เขาจะค่าก็ชั่งเขา เราทำดีกับเขา เขาข่มเหงเรา เราท้อวยพรเค้าไป เราทำดีที่สุด ในที่สุดแล้วพระเจ้าจะเปิดตาเขา พระเจ้าจะปลดปล่อยเขาออกจากมารซาตาน แล้วก็เมื่อเขาได้รับการปลดปล่อยนะ เขาก็จะกลับใจมารับเชื่อ มีหลายคนในโบสถ์กลับใจมารับเชื่อ เมื่อก่อนนะ ข่มเหงคริสเตียน ตอนนี้เป็นคริสเตียน เมื่อตะกี้หลังจากนมัสการเจ็กมีคนมานั่งอยู่ที่นี้ 10 กว่าคนนะผมมารับเชื่อ มีบางคนเค้าบอกนะ ว่าเค้าโดนผีการพนันสิงเขา แม่ลูกนะ เสียเงิน 30 กว่าล้านบาทแล้วที่ไปเล่นการพนันนะ ตอนนี้อายุหกคนนะ เขาจึงมาที่นี่ มีคนหนึ่งก็เป็นคนไทยด้วยนะ ก็มาที่นี่ เป็นคนไทยแต่เค้ามาเปิดธุรกิจที่นี่ อีกคนหนึ่งก็มารับใช้ที่นี่ เค้าพากันมา ผมเห็นว่าตอนนี้ซาตานวิญญาณชั่วมันกำลังทำให้คนหลงกับการพนันต่างๆ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าอย่างประเทศไทยยังมีเยอะกว่านี้ แต่เราไม่ได้รู้สึก เราเลยไม่รู้ว่าเป็นศัตรูเราบ้าง หรือเราต้องต่อสู้กับใครบ้าง แต่ที่นี้เราชัดเจนเลยว่าตอนนี้เราสู้กับวิญญาณชั่ว เราต้องอธิษฐาน... โอ้โห บางครั้งพวกเราถืออาหารนะ ที่นี้อาหารบอย แล้วก็อธิษฐานเพื่อการข่มเหงอยู่ทุกวันเสาร์นะ อธิษฐานเพื่อการข่มเหงเฉพาะเลยอธิษฐานธรรมดาทุกวันพฤหัสบดี พวกเรามีทั้ง อาทิตย์ พฤหัส เสาร์ พวกเรามี แล้วก็กลุ่มตามบ้านอีกต่างหาก อย่างผมอธิษฐานตอนเช้า ทุกเช้าต้องมา ตี 5 ต้องมาที่นี่ทุกเช้า

10.3 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านต่างๆของประเทศลาว เช่น ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สังคม การเมือง และเศรษฐกิจ มีผลต่อการจำกัดเสรีภาพของคริสตชนในประเทศลาวหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10.4 ท่านมีข้อเสนอแนะหรือทางออกเกี่ยวกับปัญหานี้อย่างไร

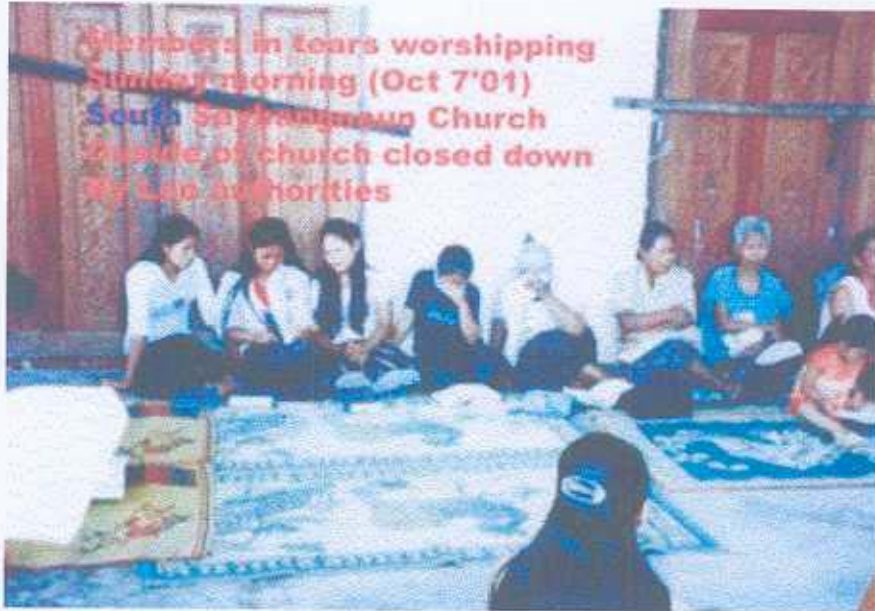
..... ผมว่าไม่มีที่ไหนหรอกที่ไม่มีปัญหานั้น มันมีปัญหานั้นแหละ แต่ว่าปัญหาคืออะไรต่างหาก ปัญหาคือมันเสริมเราหรือเปล่า ถ้าปัญหามันเสริมให้เราดีขึ้นไหม เหมือนอย่างกับที่เขาทำปุ๋ยชีวภาพ มันก็เป็นเขาเอาเชื้อโรคมานำมาใช้ แต่มันเชื้อดี คือเชื้อดี เราก็รับเข้ามา มันทำให้เราดี ความลำบากที่ทำให้เราเติบโต ความลำบากที่ทำให้เรารักพระเจ้ามากขึ้น นี่มันดี ใครมีปัญหาละ คริสตจักรต่างประเทศมีปัญหามากกว่าเราอีก แต่มันเป็นเชื้อที่ทำให้ตาย แต่พวกเรานี้เป็นเชื้อทำให้มีชีวิต คือเชื้อของเขา คือเชื้อทำให้คนหลงใจ หลงระเหิงไปตามความสะดวกสบาย ความสนุกสนานของโลกใช้มัน เลยครีมไปก็เลยหลงไป แต่พวกเรา เป็นเชื้อที่บอกข่มเหงให้เราสู้คืน ฮึดสู้ๆ เราก็เลยไม่หกล้ม เราไม่หกล้มเพราะว่าเราไม่ได้โดนกล่อม เราโดนกด โดนกดกับโดนกล่อมต่างกันนะครับ โดนกล่อมนะมันหลับนะครับ แต่ถ้าโดนกดนะมันฮึดสู้

..... เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องไปตอบโต้ไปแสวงหา ต้องขอบคุณพระเจ้าแล้ว ขอบคุณแล้ว ทำดีกับเขา หากวันนี้เค้าก็ด่าเรา พรุ่งนี้เค้าก็ยิ้มให้เราก็ได้ แค่นี้ไม่เป็นไร สำหรับคนที่ถูกกลั่นแกล้งกดขี่ พวกนี้ถือว่าเป็นพระพร เป็นการทดสอบ จริงๆนะ นี่คือการจริงจากใจจริงนะ ไม่ใช่แกล้งพูดเพราะผมโดนมาสองปีกว่าๆนะ ผมรู้ ผมถวายตัวให้พระเจ้าเมื่อผมโดนจับ ถ้าผมไม่โดนจับ ผมไม่ถวายตัวให้พระเจ้าหรอก

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

ภาคผนวก จ.

ภาพข่าวการปิดคริสตจักรเซบังนวลในแขวงสุวรรณเขต

ภาคผนวก ฉ.

ภาพบรรยากาศการฉลองคริสตมาสของคริสตจักรในประเทศไทย ปี 2000

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ - นามสกุล นายวรณศิริ สุจินดา
- วัน / เดือน / ปี เกิด 26 สิงหาคม 2519
- ประวัติการศึกษา
 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา - มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
 ปรีณัฏรน้อยวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2536
 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2540
 สำเร็จการศึกษาลัทธิศาสตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการและ
 ประเมิณโครงการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2545
- ทุนการศึกษา ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการอาณานิคมศึกษา 5 ภูมิภาค (อบส.5)
 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- ประสบการณ์
 เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่
 อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่าง พ.ศ.2543 - 2544
 ผู้ประสานงานและประเมินโครงการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่
 ระหว่าง พ.ศ.2544 - 2545